

عنوان مقاله:

چالش های آموزش و پرورش ایران در توسعه پایدار

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

سیما ستارزاده - کارشناسی، راهبر آموزشی و تربیتی

خلاصه مقاله:

رشد و توسعه در کشورهای گوناگون در گرو توسعه پایدار آن کشورهاست، بنابراین دستیابی به توسعه پایدار نیازمند برنامه ریزی در هر یک از سطوح اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و انسانی است. در این مقاله به روش توصیفی-تحلیلی به بررسی چالش های آموزش و پرورش ایران در توسعه پایدار می پردازیم: یافته های پژوهش حاکی از آن است که: در واقع باید اذعان داشت دستیابی به راهبردی توسعه محور که در آن همزمان با توسعه پایدار رفع نیاز های فردی و اجتماعی افراد با توجه به نیاز های نسل های آینده انجام پذیرد مستلزم آموزش افراد است و این آموزش هر چه از سنین پائین تر صورت پذیرد، کم هزینه تر و تاثیرگذارتر است. وجود نهاد آموزشی کارآمد برای فراهم آوردن بستر مناسب جهت تحول و توسعه نیازمند برنامه ریزی کوتاه مدت، میان مدت و دراز مدت است که در این برنامه ریزی باید تمام اهداف توسعه ای در نظر گرفته شود. چرا که هدف توسعه تغییر و دگرگونی مطلوب و همه جانبه در زمینه های اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، آموزشی و فرهنگی است و هرگاه در این مسیر به ظرفیت پرورش افکار آموزش یافته توجه شود، طی مسیر با شتاب بیشتری صورت خواهد گرفت. در این بین آموزش و پرورش به عنوان زیربنایی ترین نهاد در جامعه شرط اصلی و تردید ناپذیر توسعه همه جانبه و آینده محور در جوامع مختلف است. آموزش برای توسعه پایدار، رویکردی از آموزش است که در جستجوی توانمندسازی افراد برای پذیرش مسئولیت برای ایجاد یک آینده پایدار می باشد. یک جامعه پایدار در پی بقاء و بهبود مشخصه های اقتصادی، فرهنگی، هنری، سیاسی، اعتقادی، محیطی و اجتماعی یک ناحیه است تا اعضای آن بتوانند سالم، مسئولیت پذیر، پویا، با نشاط، اقتصادی، بهره ور و با لذت به ادامه حیات بپردازند. در واقع آموزش و توسعه رابطه دو سویه ای با هم دارند، از یک سو آموزش بستر ساز توسعه است؛ از سویی دیگر، توسعه لازمه تحول اساسی در نظام آموزشی است. لذا، ضرورت دارد هر جامعه ای که به توسعه پایدار میاندیشد، آموزش مطلوب را در راس برنامه های خود قرار دهد و برای رسیدن به اهداف کلان نظام خویش توسعه مطلوب آموزش را در زمره اولین تغییرات ساختارمند قرار دهد. در چنین شرایطی نظام های آموزشی برای ایجاد، رشد و توسعه توانمندی های افراد باید اهداف، راهبرد ها، سیاست ها، ساختار ها، برنامه ها و روش های خود را با اهداف توسعه پایدار هماهنگ نمایند. تربیت یادگیرنده مسئولیت پذیر، مادام العمر، سالم، خلاق و نوآور، پویا، دارای تفکر انتقادی، توانایی بهره برداری از فناوری های نوین، مهارت همزیستی، توانایی در برقراری ارتباط، مشارکت جویی آموزش اولیا، آموزش مربیان و.... از جمله وظایف بنیادین نهاد آموزش و پرورش و مدیران آموزشی در جهت تسریع رسیدن به توسعه پایدار و همه جانبه می باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، چالش، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1906890>

